

Назив дела: *Мач кнеза Стефана*

Име и презиме писца: Драган Лакићевић

У овој књизи ради се о Турчину Османаги који мучи Србе и не да им слободу. Хајдуци и два храбра дечака- Миоша и Добрија хоће да од Турчина врате украдени мач из гробнице српског кнеза Стефана. Верују да мач даје снагу ономе ко га поседује, чак и ономе ко га гледа. Дечаци упознају хајдуке који су „невидљиви“. Храбри су и одлучни да обаве свој задатак- повратак мача Србима.

Писац користи старинске изразе који су често неразумљиви сами по себи, али у причи проналазе место и значење. Хајдук Зеко и свемоћни Бели су две особе у једној, а шума му помаже да држи Турке у заблуди и страху. Сељаци мисле да су Турци убили Миошину мајку Загорку, а у ствари она је чудесно биће-Псоглава која помаже сељацима, а да они тога нису ни свесни.

Описи природе маме ме да будем део књиге. Природа је чистија од неких људи. Шума много тога крије. Значи ми што се преко ове књиге повезујем са својим прецима. На овај начин сазнајем да је мој народ био пун наде и храбрости, што га је чинило свемоћним!

Заврштак књиге је охрабрујући. Дечаци Добрија и Миоша, уз помоћ неустрашивих хајдука, успевају да поврате мач кнеза Стефана и ослободе свој народ од Турака. Посебно ми се допао лик девојчице Мериме. Она увек пажљиво размишља о ситуацији, и из угла Аге, који је обасипа поклонима, и из угла Миоше, кога истински воли, али га не познаје довољно. На крају пресуди њено срце. У корист Миоше! Она не зна своју прошлост из због тога је њена помоћ Миоши још драгоценија.

„Мач кнеза Стефана“ ме забљеснуо као мач дечаке! Јурила сам и ја и помагала хајдуцима! Дивим се овим храбрим дечацима који су у овој причи предводили и помагали нашем народу!

Име и презиме: Чарна Хаџипетровић 4/1

Основна школа „Веселин Маслеша“

Наставник: Јелица Чкркић

Број телефона: 064 329 3501